

juli 2011

Nieuwsbrief

samenwerkingsverband Noord

Deze nieuwsbrief verschijnt in verschillende edities, voor de samenwerkingsverbanden Noord, Oost/Diemen, Zuid en West. Een gedeelte van de inhoud is voor alle edities gelijk.

Passend onderwijs in Amsterdam

Passend onderwijs misschien wel de onderwijsterm met de meeste Google hits dit jaar. Logisch, er is nogal veel gecommuniceerd. Vanuit Den Haag en vanuit de onderwijspartners, zoals de sectorvertegenwoordiger de PO-Raad. De huidige samenwerkingsverbanden (swv-en) worden opgeheven en er komen in het primair onderwijs veel grotere voor terug. Er gaat 300 miljoen euro bezuinigd worden. Die bezuinigingen? Die zijn nu met een jaar uitgesteld. Ondanks de commotie gaan de vijf Amsterdamse samenwerkingsverbanden en de scholen en hun besturen aan de slag met de voorbereidingen op Passend onderwijs. Dat is te lezen in de zorgplannen van de samenwerkingsverbanden voor volgend schooljaar. Hier alvast een voorproefje.

Zorgplannen

Samenwerkingsverbanden hebben als taak te zorgen dat leerlingen altijd op een school terecht kunnen waar zij zich kunnen ontwikkelen en dragen bij aan de financiering van de zorgstructuur van scholen. In de zorgplannen van de samenwerkingsverbanden is te lezen dat Passend onderwijs daaraan de volgende zaken toevoegt:

- De wettelijke verankering van de zorgplicht voor schoolbesturen.
- Het nieuwe grotere swv krijgt het beheer over een gelimiteerd budget voor alle extra onderwijszorg, inclusief 2/3 deel van de plaatsen in het speciaal basisonderwijs (sbo) en speciaal onderwijs (so) cluster 3 en 4.
- De landelijke indicatiestelling ver-

dwijnt en het nieuwe swv moet zelf de toekenning van extra ondersteuning regelen.

- Het Ouder- en Kindcentrum (OKC) krijgt een uitbreiding van taken en moet nauwer aansluiten op het onderwijs.

De voorbereidingen op Passend onderwijs hebben een duidelijke plaats gekregen in elk zorgplan. Wat merken scholen daar aan van? Veel leerkrachten zijn bezig met trainingen in handelingsgericht werken. Een belangrijke peiler onder het Passend onderwijs in Amsterdam. Veel schooldirecties hebben via de georganiseerde raadplegingen al mee kunnen denken over Passend onderwijsbeleid. In die raadplegingen vroegen scholen vooral om

maatwerk: geen gedwongen winkelnering meer. In elk zorgplan krijgt de samenwerking met de OKC's veel aandacht. Vooral in de wijkoverleggen kan de samenwerking tussen scholen en OKC praktisch worden ingevuld.

Amsterdamse cijfers

De bezuinigingen die nu later komen, gaan vooral ten koste van het so en de ambulante begeleiding vanuit het so. Ook Amsterdam zal te maken krijgen met een gelimiteerd budget. Passend onderwijs vorm geven met minder geld gaat niet gemakkelijk worden, maar de schoolbesturen zien er wel mogelijkheden voor. Nu is er veel bureaucratie en weinig flexibele indicatie. Straks maken het regulier en speciaal onderwijs samen uit hoe de middelen besteed gaan worden. Dat kan door onderwijszorg in de toekomst veel dichterbij – en in – de scholen zelf te organiseren. De cijfers wijzen uit dat Amsterdam iets minder dan het landelijk gemiddelde gebruik maakt van de rugzak, van sbo- en van so-plaatsen. Dat betekent dat Amsterdam behalve de bezuinigingen niet ook nog eens extra moet inleveren. Dat een leerling die is aangewezen op speciaal onderwijs in Amsterdam daar om financiële redenen straks niet geplaatst kan worden, is dus niet aan de orde. De swv-en met nog te hoge sbo-deelnampercentages

streven ernaar om die omlaag te brengen. Ook dat zal meer geld vrij maken voor ondersteuning in de scholen. Er zal dus wel sprake zijn van minder budget. Maar nu we het zelf in de hand krijgen, zien de besturen goede kansen de onderwijszorg goed naar scholen toe te organiseren.

Ambities

De Amsterdamse schoolbesturen hebben een aantal speerpunten voor hun

beleid vastgesteld. Een daarvan is het realiseren van thuisnabij Passend onderwijs voor zoveel mogelijk kinderen. Om dit te bereiken willen zij hun eigen bestuurlijke slagvaardigheid verhogen en vooral inzetten op het vergroten van de professionaliteit van de medewerkers. Zo zullen de besturen het handelingsgericht werken in alle scholen invoeren. Dat betekent onder meer, nauw samenwerken met ouders. Overleggen met ouders als educatieve

partners is nu nog lang niet overal vanzelfsprekend en ook niet altijd gemakkelijk voor leerkrachten. In de swv-en gaat daar de komende tijd veel aandacht naar uit. Het zijn de leerkrachten die Passend onderwijs uitvoeren. Vooral aan hun kwaliteit en ondersteuning wordt straks nog meer aandacht besteed.

Voorzitters van de samenwerkingsverbanden primair onderwijs Amsterdam

Wijkgericht werken in de Baarsjes

Niet mopperen over wachttijden, maar weten wie je moet bellen

Om uit te vinden wat wijkgericht werken in de praktijk kan betekenen en wat deze kan opleveren, ging de redactie van deze nieuwsbrief in gesprek met Nel Kentie, voorzitter van het 'Netwerkoverleg 4-12', en Carole van der Linden, OKC-manager in West. Aan tafel zaten ook de consulent onderwijs Jan Hagen en Aart Nolen coördinator van het samenwerkingsverband Amsterdam-West. Sleutels tot succesvol wijkgericht werken? Niet mopperen over wachttijden, maar weten wie je moet bellen. Als je de partners zelf kent, goed contact onderhoudt, duidelijke afspraken maakt én een actieve houding aanneemt, krijgt het kind en het gezin zo dichtbij en zo snel mogelijk de juiste zorg.

Samenwerken met als doel: één kind, één plan

In de Baarsjes bestaat al enkele jaren het 'Netwerkoverleg 4-12'. Hier komen de intern begeleiders (ib-ers) van alle tien scholen in de Baarsjes samen met OKC, het schoolmaatschappelijk werk (Altra en ABC), Bureau jeugdzorg (BJAA), contactpersonen van de Jeugdgezondheidszorg (JGZ/GGD), Stichting MEE, de VIA, leerplicht, de sportbuurtwerker en zorgcoördinator van de Voorschoolse en Vroegtijdige Educatie (VVE). Nel Kentie die het overleg coördineert en voorzigt, legt uit dat het netwerk ervoor zorgt dat alle betrokken partijen elkaar weten te vinden als het nodig is. Nel: "Onze ervaring is dat als je elkaar kent je snel en goed aansluitende zorg op school en in het gezin kunt organise-

ren." Nel vervolgt: "Het overleg heeft als doel dat we met elkaar de zorg zo organiseren, dat er geen tijd en energie verloren gaat." Een voorbeeld? De terugkoppeling. Die was vanuit de instanties niet altijd naar behoren geregeld. Scholen hoorden vaak niets meer terug. Dit, terwijl zij juist willen nagaan hoe ze op school rekening kunnen houden met wat in het gezin gebeurt. Het netwerk leidt tot snel contact met andere hulpverleners die thuis in het gezin met de ouders actief zijn. Carole van der Linden: "In de Baarsjes wordt zo heel concreet gewerkt vanuit het idee: één kind, één gezin, één plan." Carole vervolgt: "Hoewel het belangrijk is dat er op elke school een zorgbreedteoverleg (ZBO) is, wijst de praktijk uit dat het nodig is dat de

verschillende professionals, die bij het kind en gezin betrokken zijn, elkaar tussen de formele momenten weten te vinden en goed samenwerken."

Op de agenda

Met een aanwezigheidspercentage van 90 tot 100% kan de intrinsieke motivatie tijdens de overlegmomenten in ieder geval niet meer stuk. Gewerkt wordt aan: het aansluiten van de onderwijszorg op de gezinszorg. Op de agenda staan ook thema's waar iedereen over bijgepraat wordt, zoals kindermishandeling of omgaan met kinderen van ouders die psychiatrisch patiënt zijn. Aan de hand van geanonimiseerde casussen, die de ib-ers vanuit hun ZBO meenemen naar het overleg, wordt bekeken hoe de zorg adequater en beter kan worden georganiseerd. Verbeterpunten worden direct teruggekoppeld naar de partners. Jan Hagen: "De ontwikkeling van een heldere zorgroute is dit jaar een vast onderdeel op de agenda geweest. De weg die ouders en kinderen afleggen in het zorgproces, is nu aangescherpt en duidelijk beschreven." Nel: "Pure winst. Binnenkort zullen we de route via onze website met iedereen delen. Andere wijken kunnen dit gebruiken, maar zullen deze uiteraard wel moeten aanpassen op de eigen situatie." Het maken van concrete afspraken en het leggen en

onderhouden van de onderlinge contacten en het vrijuit kunnen delen van zorgen en twijfels zijn volgens de betrokkenen cruciaal. Carole: "Sleutel voor succes is dat we elkaar vertrouwen en elkaar aanspreken op deskundigheden en mogelijkheden."

Wie doet wat

Jan: "Bij elk gesprek draait het om de vraag: wie is waar verantwoordelijk voor? En wat gaat hij of zij doen? Zijn de juiste partners bij elkaar gebracht om het kind en het gezin zo snel mogelijk te helpen? En hoewel we dit in onze zorgroute helder omschreven hebben, blijft er soms onduidelijkheid over wie wat moet doen. Denk aan het contact met ouders. Moet dat via de schoolmaatschappelijk werker lopen of kan ook JGZ of de leerplicht daar iets in betekenen?"

Vragen die vaak terugkomen: wie is de regiseur? Wie houdt bijvoorbeeld het overzicht? En wie spreekt de hulpverleners aan als zaken niet volgens plan gaan? De ervaring in de Baarsjes is dat het soms lastig is om dit soort procesafspraken in een standaard op te nemen. Veel belangrijker is dat we steeds kijken naar wat op dit moment voor het kind/gezin de beste afspraak is.

Het netwerk: voorbeeld van Passend onderwijs

Een belangrijk uitgangspunt is dat de school tijdig signaleert en de onderwijszorg snel oppakt. Jan: "Pas als de school het echt niet zelf kan, wordt er externe expertise ingeschakeld. De wijze waarop dat in de Baarsjes, inclusief het netwerk gaat, is Passend onderwijs avant la lettre." Volgens de coördinator van het samenwerkingsverband, Aart Nolen, wordt er in de Baarsjes gewerkt aan een culturomslag. "Er wordt steeds minder gepraat over de problemen die het kind heeft en wat er allemaal mis is in het gezin en wie wat niet heeft opgepakt. In het netwerk wordt gezocht naar, soms ook onorthodoxe, manieren waarop professionals elkaar weten te vinden om zo samen met de ouders en het kind aan de slag te gaan. De structuren daaromheen als het ZBO, OKC en ook het netwerkoverleg zijn geen doel op zich, maar dienstbaar aan de voor het kind en ouders zo waardevolle en noodzakelijke multidisciplinaire sa-

menwerking. Dat te beseffen is de kracht van de Baarsjes", aldus Aart.

Weten wie je moet bellen

Nel: "Toen we met de zorgroute aan de slag gingen, zaten we vaak met verschillende vertegenwoordigers aan tafel. Nu kijken we of we per instantie, in de Baarsjes één vaste contactpersoon kunnen regelen." Nel vult nog aan: "Mopperen over wachtlijsten is vervuild voor het steken van zoveel mogelijk tijd en energie in het samen wegwerken ervan. De missie 'één kind, één plan' houdt in dat je weet bij wie je moet zijn om een antwoord te krijgen op een hulpvraag van een kind. Dankzij het netwerk kennen we in de Baarsjes elkaars gezicht, naam, werk en o6-nummer en bellen we elkaar als het even niet gaat."

Barrières en hobbels op de weg

Nel: "Spannend vind ik het voortbestaan van het netwerk." Nu wordt het netwerk nog betaald via het stadsdeel (budget 'Kansen voor kinderen'). Wijkgericht werken aan Passend onderwijs wordt mogelijk doorgezet door het samenwerkingsverband, maar voor hoe lang? "Geld zou geen barrière moeten zijn, maar ik merk wel dat er ondersteuning (lees: geld) nodig is om hobbels goed weg te kunnen nemen", zegt Nel tot slot.

Wijkgericht samenwerken is daarom volgens de betrokkenen essentieel bij de verdere ontwikkeling van Passend onderwijs. Aart voegt daar aan toe: "Verankering van het netwerk bij de directeurs is iets wat nog beter kan en moet." In september organiseert het

netwerk daarom voor het hele stadsdeel West een conferentie hierover. Het programma wordt nu ontwikkeld.

Transitie Jeugdzorg

Martien Kuitenbrouwer, wethouder in West, heeft al laten weten niet te willen wachten totdat duidelijk wordt hoe jeugdzorg precies naar het stadsdeel wordt overgeheveld. Zij wil graag samen met het netwerk starten met het verkleinen van de kloof tussen school en jeugdzorg. Nel: "Denk aan het hele indicatieproces. Normaal een lang traject, maar door de steun van de wethouder

kan mogelijk al heel snel via het zorgbreedte overleg en OKC zorg aan kind en gezin worden toegewezen."

Toekomstplannen

Aan toekomstplannen geen gebrek, want bij navraag wordt door Jan direct aangegeven dat ze willen kijken naar het traject van de voorschool. "Wanneer we problemen tijdig signaleren en tot actie overgaan dan kunnen we erger voorkomen", aldus Jan. Nel vult aan: "De andere kant op geldt dit ook. Het voortgezet onderwijs moet een goede overdracht krijgen en samen met ons een doorgaan-

de (zorg en onderwijs) lijn organiseren. We gaan de komende tijd met een aantal VO-scholen en zorgpartners in gesprek om dit uit te werken. Misschien biedt hiervoor ook een zorgroute inzicht."

Nieuwsgierig geworden of vragen gekregen? Neem dan direct contact op met:

Carole van der Linden

OKC-Manager Stadsdeel West

06-51096547

c.van.der.linden@west.amsterdam.nl

Bascule project 'Omgaan met gedragsproblemen'

Niet focussen op gedragsproblemen, maar werken aan oplossingen

Inmiddels hebben al aardig wat scholen ervaring met het tweejarig scholingsproject 'Omgaan met gedragsproblemen'. Hoogste tijd om eens polshoogte te nemen bij een van de deelnemende scholen. Bij het bezoek aan basisschool de Kinderboom in Amsterdam-Noord valt direct op dat het scholingsproject en de begeleider, Marilou van Ginkel van de Bascule Speciale Onderwijszorg (SOz), hun sporen hebben nagelaten. Leerkracht groep 1-2 Mathilde Wassenaar: "Ik typeerde soms kinderen als storend en reageerde vrij impulsief op het negatieve gedrag, zonder af te vragen of de klas er last van had en ik wist of ik wel effectief reageerde. Naast dat ik mij hier nu bewust van ben, staat de oplossingmethode om taakgericht gedrag te bevorderen nu centraal bij mijn aanpak." Directeur Wouter Sommers: "Een groot voordeel is dat het team nu op dezelfde manier reageert op storend gedrag. Het geïntroduceerde time-out protocol werkt door de hele school hetzelfde."

Inspirerende start van het project

Tijdens een studietweedaagse van het team van de Kinderboom verzorgde Marilou van Ginkel, gedragsdeskundige bij de Bascule SOz, de start van het project. Het doel was kennisoverdracht rondom verschillende gedragsproblemen. Vragen die beantwoord werden,

waren onder meer: hoe herken je autisme, welke gedragsproblemen kom je tegen en hoe ga je hiermee om? Groepsleerkracht Jacqueline Tweebeeke: "Het verhaal was inspirerend en herkenbaar. We kregen voorbeelden uit de praktijk, waarbij we zelf moesten nadenken over mogelijke oplossingen."

Observatie in de klas logisch vervolg

Na de nodige opfrissing qua kennis, attitude en gedrag van het team, kregen de leerkrachten de kans om geobserveerd te worden. De observatie draaide om het bestuderen van de omgang met een specifieke leerling, die door de leerkracht zelf geselecteerd was. Van tevoren moest het team aangeven waarom ze het kind hadden gekozen en wat zij al hadden gedaan om het gedrag positief te beïnvloeden. "Ongelofelijk prettig om iemand met een getraind oog in de klas te hebben die uitlegt hoe ik met de situatie omga en wat beter kan", aldus Mathilde.

ABC

Yvette van Deene, tevens onderbouwleerkracht, vult aan: "We hebben voor de observatie de ABC methode geleerd. Dit houdt in dat we eerst kijken wat er vooraf ging aan het gedrag (Antecedenten) en dan het (probleem)gedrag beschrijven (Behaviour) om ten slotte te reageren op het gedrag (Consequentie). Als wij regelmatig observeren

met behulp van dit model kunnen we patronen herkennen. Bijvoorbeeld bij de aanleiding van het gedrag. Misschien ontstaat het altijd op hetzelfde moment bij wisseling van de les of vlak voor het speelkwartier. Hier kunnen we dan een les uittrekken en mee aan de slag."

Incidentmethode

Wouter: "Winst vind ik ook de manier waarop het team nu de zorg rondom een leerling met elkaar bespreekt. Aan de hand van de incidentmethode, waarbij meer aandacht is voor het verklaren van het gedrag en voor de oplossingen, bespreken we nu veel effectiever de uitdagingen van sommige leerkrachten." De leerkrachten geven aan dat zij nu ook echt concrete tips overhouden aan de bespreking.

Time-out protocol

Naast de observaties en de nieuwe manier van leerlingbesprekingen, werkt de school nu met een time-out protocol. Dit

is een stappenplan om in de klas en binnen school om te gaan met storend gedrag. Elke leerkracht volgt het stappenplan op dezelfde manier. Yvette: "Ik kijk eerst of het gedrag storend is voor andere leerlingen. Zo ja, dan geef ik vervolgens het kind voor 1 minuut een time-out op zijn plek. Dit betekent bijvoorbeeld even niet meedoen of omgedraaid zitten in de kring. Als het kind dit goed doet, mag hij of zij weer meedoen. Gaat dit niet goed of stoort het kind opnieuw dan geldt de tweede stap: naar de time-out plek in de groep."

Als het dan nog niet gaat of het kind is agressief, dan gaat het kind uit de klas

naar de time-out plek. De laatste remedie is interne schorsing. Dit geldt als er een vechtpartij is geweest waarbij fysieke schade is aangericht of agressie die een hele ochtend of middag heeft aangehouden.

"Uiteraard geldt dat de directie betrokken is bij de laatste stap en de ouders direct naar school worden gehaald. Kinderen weten nu dat er in elke klas precies dezelfde regels gelden", aldus Wouter. In de praktijk blijkt het volgens de leerkrachten goed te werken en kinderen rust te geven.

Iedere leerkracht reageert namelijk op dezelfde manier op ongewenst gedrag. Een leerling wordt aangesproken aan de hand van afspraken en niet door persoonlijk ongenoegen. Mathilde: "Niet alleen binnen de klas, maar binnen de hele school, zal iedere leerkracht kinderen nu op deze manier aanspreken. Hiermee voorkom je dat de leerlingen zich buiten het oog van hun eigen leerkracht ineens gaan misdragen."

14 juni terugblik en vooruitkijken

Wouter: "Het project duurt gelukkig twee jaar. Waardoor we ook kunnen evalueren en kijken of iedereen tevreden is met de nieuwe aanpak. Op de studiedag van 14 juni blikten we terug en keken we vooruit." Een ander besprek- en aandachtspunt voor het tweede jaar is de relatie tussen individuele handelingsplannen en groepsplannen. Mathilde: "Het project is echt verhelderend en inspirerend door de praktijkgerichte aanpak. Ik ga hier enthousiast volgend jaar mee verder."

Dubbelportret

Al jarenlang ondersteunen preventief ambulante begeleiders (pab-ers) uit het speciaal basisonderwijs de leerkrachten en intern begeleiders van de scholen van de samenwerkingsverbanden. Wanneer en hoe werken ze samen en wat is de waarde van deze samenwerking? We vroegen het aan preventief ambulant begeleider Alex Holterman van SBO De Hasselbraam en intern begeleider Mieke Reinders van de Westerparkschool.

Preventief ambulant begeleider
Alex Holterman

Welke vraag wordt jou het vaakst gesteld?

Dit schooljaar krijg ik veel vragen rondom nieuwe materie als leerlijnen en ontwikkelingsperspectief. De vragen focussen zich vooral op de praktische

uitvoering. Naast deze vragen word ik vaak ingeschakeld om scholen te helpen met gedragsmoeilijke kinderen. Coachen van leerkrachten vormt een belangrijk deel van mijn werk. Het afnemen van psychodiagnostische onderzoeken, groepsobservaties, het maken van een plan van aanpak voor moeilijke groepen en het invullen van speciale onderwijsprogramma's voor zorgleerlingen zijn ook veelvoorkomende taken. Preventieve Ambulante Begeleiding is de laatste jaren uitgegroeid tot een allround vak dat veel van je vraagt, maar door de afwisseling buitengewoon boeiend is!

Mijn mooiste succes is

.... als een kleine verandering een groot verschil maakt. Iets dat vast lijkt te zitten weer in beweging krij-

gen met een intern begeleider of leerkracht geeft mij veel voldoening. Om te slagen, speelt het onderlinge vertrouwen een belangrijke rol. Pab staat voor mij voor: **praktisch, ambitieus en betrouwbaar**. Drie kernbegrippen die ik dagelijks in mijn werk centraal probeer te stellen. Het meest uitdagende is voor mij telkens weer aftasten hoe ik bij verschillende mensen tot een positief resultaat kan komen. Niet altijd is er meteen een kant en klare oplossing, maar als mijn inzet kan werken als een katalysator die uiteindelijk leidt tot meer inzicht en een groter welbevinden van ib-er, leerkracht en leerling, dan is mijn missie geslaagd!

Met welke vraag stap je naar de pab-er?

Dat is heel divers. Ik heb Alexander gevraagd om mee te kijken in groepen waar het op gebied van de sociale context niet liep. Overigens was de eerste vraag die we stelden: kijk eens mee bij een groepje leerlingen dat moeilijk leert en bedenk met ons een aangepast programma wat we op school kunnen uitvoeren. Ik heb hem ook gevraagd om een kind te observeren. De betreffende leerling had een werkhouding waar we de vinger niet precies op konden leggen.

Het beste was ik geholpen met ...

... Ik denk dat we als school het beste geholpen zijn met de groepsobservatie. Buitengewoon werkbaar en goede tips hebben de leerkrachten daarbij gekregen! De manier waarop Alex ideeën aandroeg, was ook bijzonder prettig. De tips worden nog steeds volop gebruikt.

Intern begeleider Mieke Reinders

Raadpleging over Passend onderwijs

Scholen spreken zich uit over het beleid in Amsterdam-Noord

Passend onderwijs kan alleen maar iets worden als de scholen dit zelf ondersteunen. Met dit in gedachte werden de elf directeuren van de Adviesgroep Noord en zeven intern begeleiders op 10 maart 2011 uitgenodigd voor een 'meedenkmiddag'. Op deze studiemiddag werd men onder meer gevraagd zich uit te spreken over een reeks stellingen over Passend onderwijs. In het zorgplan voor volgend jaar is volop gebruik gemaakt van de uitkomsten van deze raadpleging.

De bijeenkomst voor Adviesgroep Noord en een aantal ib-ers was georganiseerd door Peter Truijens, coördinator samenwerkingsverband (swv) Noord en Monica Robijns (APS). Na opening door Jonna Merckx, voormalig voorzitter van swv Noord, startte de bijeenkomst met een 'warming-up' waarin de aanwezigen enkele gevalsbeschrijvingen werden voorgehouden.

Gevalsbeschrijvingen

Het betrof hier beschrijvingen van kinderen die aanvullende of extra onderwijsbehoeften hebben. U raadt het al: de vraag was wat school zou doen. Zou u dit kind, gezien de onderwijsbehoefte(n) die het heeft, op uw school onderwijs kunnen bieden? En waarom wel of niet. Het werd een levendige discussie, waarin men al snel tot de kern van de vraag kwam. Hieruit bleek dat er in een aantal gevallen ook snel 'zaken' gedaan konden worden. Naar later bleek waren dit echte gevallen van kinderen uit de huidige praktijk van Noord. Conclusie? Het op deze manier bespreken van casuïstiek kan zeer waardevol zijn. Opvattingen over het bieden van kwalitatief goed Passend onderwijs kwam snel op tafel. Volgens de aanwezigen was deze werkvorm daarom voor herhaling vatbaar.

Wat gaat goed, wat kan beter?

Daarna werd aan deelnemers gevraagd aan te geven welke zaken op hun school beter kunnen en waar zij juist trots op zijn. Het gros van de directeu-

ren sprak zich uit over het enorme enthousiasme van hun team om met alle nieuwe ontwikkelingen aan de slag te gaan. Leerkrachten zijn flexibel, actief, enthousiast en dat maakt een enorm verschil voor een goede implementatie. Verbeterpunten waren er ook. Onder andere dat we bij Passend onderwijs ervoor moeten waken dat sommige scholen 'vergaarbakken' worden van zorgleerlingen, omdat ze daar zo goed met deze leerlingen om kunnen gaan. Ook werd genoemd dat het als school nogal kan wringen met het aannemen van 'zorgleerlingen' als

je tegelijkertijd wordt afgerekend op cognitieve prestaties.

Koersuitspraken

Koersuitspraken die eerder door het bestuur van het samenwerkingsverband Noord zijn opgesteld en waarin de richting voor de komende periode wordt aangegeven, werden voorgelegd aan de aanwezige directeuren en ib-ers. De koersuitspraken zijn verdeeld over vier niveaus: kindniveau, schoolniveau, swv-niveau en enkele 'bestuursprincipes'. Deelnemers gaven aan hoe belangrijk zij de uitspraken vonden.

Kindniveau

Op kindniveau waren de meeste aanwezigen ervoor dat er in 2014 meer inclusieve scholen zijn en dat zeker 10% van alle leerlingen in ons gebied naar een inclusieve school gaat en dat er in 2014 geen kind met speciale onderwijs- of ondersteuningsbehoeften meer verwezen

hoeft te worden naar een school buiten het geografisch gebied van het swv. Het minst enthousiast waren de aanwezigen over de doelstelling dat in 2014 30% minder kinderen naar het LW00/Pro verwezen worden en de verwijzing per school maximaal 15% bedraagt.

Schoolniveau

Op schoolniveau waren de meeste aanwezigen voor de stellingen:

- a) dat in 2014 in alle scholen de basis-kwaliteit van het onderwijs en de leerlingenzorg op orde is en deze kwaliteit volgens duidelijke procedures gewaarborgd wordt;
- b) dat in 2014 de zeven principes van handelingsgericht werken (HGW) op elke school het uitgangspunt van handelen is.

Minder animo was er voor de stelling dat alle scholen in 2014 voldoen aan de minimumstandaard leerlingenzorg en aan de inspectie-eisen voor leerlingenzorg.

De meningen waren verdeeld over de stelling dat in 2014 90% van de scholen

een helder en waar mogelijk onderscheidend onderwijszorgprofiel heeft. Enerzijds wordt opgemerkt dat profilering duidelijk als kans gezien kan worden. Anderzijds wordt aangegeven dat er in Noord een aantal jaar geleden al een dergelijk zorgprofiel is opgesteld, maar dat hier niks mee gedaan is. Ook waarschuwden de aanwezigen voor strategisch gedrag bij het opstellen van de profielen.

Niveau van het swv

Op swv-niveau was de meest onderschreven stelling dat er in Amsterdam NIZIO/WIZW in 2014 sprake is van een snel toegankelijk, goed functionerend, dekkend netwerk van specifieke voorzieningen – voortkomend uit de behoeften van scholen en kinderen.

Besturingsprincipes

Een minimale overhead en beslissingen die een waarneembaar positief effect op het onderwijs hebben, waren de belangrijkste besturingsprincipes volgens de intern begeleiders en de directeuren.

Adviezen

Tot slot kwamen er uit deze middag vier concrete adviezen voor het besturen-overleg Noord. De adviezen:

1. Er moet meer tijd vrijgemaakt worden voor het uitwisselen van ideeën en expertise tussen collega's.
2. Het is belangrijk een concreet einddoel te bepalen. Alle doelen worden nu voor 2014 gesteld, maar dat is slechts een tussenstap. Het is beter als alle betrokkenen weten waar we uiteindelijk naar toe werken.
3. Het bestuur werd opgeroepen wat harder te zijn naar directeuren. Durf hen aan te spreken op wat er mis gaat. Ondanks dat scholen anders zijn dan bedrijven kunnen ook hier heldere afspraken gemaakt worden en moeten mensen aangesproken kunnen worden op het al dan niet nakomen daarvan.
4. Effectieve communicatie is gewenst, zowel van directie naar intern begeleiders en naar leerkrachten als andersom. Het is de taak van het bestuur deze communicatie (en daarmee betrokkenheid) te faciliteren.

*Peter Truijens, coördinator
samenwerkingsverband Noord*

Colofon Noord

Redactie:

Inschool
OOG onderwijs en jeugd

Coördinator:

Peter Truijens
p.truijens@oog.nl

Vormgeving:

Twin Media BV

Druk:

Zuidam uithof

Aan de tekst van deze nieuwsbrief kunnen geen rechten worden ontleend.

De publieksversie van het zorgplan 2011-2012 zal begin volgend schooljaar verschijnen. Kijk voor meer informatie en nieuws op www.viaamsterdam.nl.

